

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23. stycznia 2020 r.

Powód (...) w pozwie skierowanym przeciwko (...) żądał zasądzenia kwoty (...) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia (...) r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód naprowadził, że w dniu (...) r. zmarł jego brat (...), zaś w dniu (...) r. pozwany, jako pełnomocnik (...), pomimo iż jego pełnomocnictwo wygasło wraz ze śmiercią mocodawcy, wybrał kwotę objętą żądaniem pozwu z rachunków należących do zmarłego. Powód podniósł, że jest jednym ze spadkobierców (...), zaś pozwany do tego kręgu nie należy i – wybierając aktywa zmarłego – działał bez żadnej podstawy prawnej. Powód naprowadził, że wielokrotnie zwracał się do pozwanego o zwrot przedmiotowej kwoty, ten jednak unikał nawiązywania kontaktu, odebrał dopiero wezwanie z dnia (...) r. (z terminem zwrotu na (...) r.), ale go nie wykonał. Podniósł też powód, że przeciwko pozwanemu toczyło się postępowanie karne, które jednak umorzono, postanowieniem z dnia (...) r., z uwagi na przedawnienie karalności.

Pozwany złożył (k. (...)) odpowiedź na pozew wnosząc o oddalenie powództwa oraz zwrot kosztów procesu. Z „ostrożności procesowej”, w razie chociażby częściowego uwzględnienia powództwa, pozwany podniósł zarzut potrącenia swojej wierzytelności w kwocie (...) zł z tytułu kosztów procesu w sprawie SR w(...) o sygn. I C (...) oraz – na podstawie art. 117 § 1 i 2 w zw. z art. 118 kc – zarzut przedawnienia odsetek za okres od(...) r. do (...) r.

W uzasadnieniu pozwany naprowadził, że pomiędzy stronami, przed SR w (...), toczył się proces o wydanie rzeczy ruchomych (I C (...)), gdzie powództwo (...) oddalono. Wskazał, iż Prokuratura Rejonowa w (...) nie dopatryła się przestępstwa po jego stronie. Pozwany obszernie wywodził, że zmarły (...) był jego „wujkiem”, który opiekował się nim od dzieciństwa, a później – z uwag na wiek (...) – role opiekuńcze się odwróciły. Relacje między nimi były bardzo dobre, stąd też krótko przed swoją śmiercią, chcąc zabezpieczyć sytuację finansową pozwanego, (...) udzielił mu pełnomocnictwa do swoich środków finansowych. Pozwany podkreślił, że wybierając środki finansowe po śmierci „wujka” nie miał świadomości i wiedzy, że wchodzi one w skład masy spadkowej oraz podlegają dziedziczeniu ustawowemu. Według twierdzeń pozwanego, zmarły, chociaż nie pozostawił testamentu, to wielokrotnie mówił, iż chce, aby jego majątek pozostał w ręku pozwanego i wszyscy spadkobiercy – w tym powód – o tym wiedzieli, o czym świadczyć ma fakt, że poza powodem, żaden z nich nie zwracał się do niego o wydanie czegokolwiek z masy spadkowej. Z uwagi na powyższe, eksponując przy tym fakt, że pozew wniesiono tuż przed upływem okresu przedawnienia, pozwany bronił się zarzutem nadużywania praw podmiotowych przez powoda (art. 5 kc). Wskazując, że do dnia dzisiejszego nie dokonano działu spadku po (...) oraz, że powód jest jego spadkobiercą jedynie w(...) części, pozwany zarzucił, że żądanie w pozwie całej kwoty jest pozbawione podstaw prawnych i krzywdzące dla niego.

Na skutek zarządzenia z dnia (...) r. (k. (...)), strony wymieniły jeszcze dalsze pisma przygotowawcze (powód z dnia (...) r., - k. (...); pozwany z dnia (...) r. – k. (...)), w których podtrzymały swoje stanowisko procesowe i zgłoszoną na ich poparcie argumentację oraz zaprzeczyły argumentowaniu przeciwnika procesowego.

Sąd ustali co następuje:

W dniu (...) r., w (...), zmarł brat powoda (...). Zmarły nie pozostawił testamentu, a spadek po nim, z mocy ustawy, nabyli:

- rodzeństwo spadkodawcy: (...) i (...) (powód w tej sprawie) po (...) części;
- zstępni rodzeństwa spadkodawcy: (...) w (...) części oraz (...) i (...) po (...) części;
- dalsi zstępni rodzeństwa spadkodawcy: (...), (...), (...) po (...) części oraz (...) i (...) po (...) części.

(k. (...)): odpis prawomocnego postanowienia SR w(...) z dnia (...) r., (...).

Po śmierci (...), pozwany – działając z powołaniem się na pełnomocnictwo od (...) – pobrał środki finansowe należące do zmarłego na łączną kwotę (...) zł, a w szczególności:

- w dniu (...) r. sprzedał jednostki z lokaty inwestycyjnej w(...)na kwotę (...) zł i jednostki z funduszu podstawowego w (...) na kwotę (...) zł

- w dniu (...) r. wybrał z rachunku zmarłego w (...)/(...) kwotę (...) zł.

Pozwany nie informował Banku, że jego pełnomocnictwo wygasło wobec śmierci mocodawcy.

(k. (...): pisma z (...) z (...) r., (...) r. i (...) r. oraz pisma z (...) O/(...) z (...) r.;

k. (...): zeznania pozwanego)

W dniu (...) r. pozwany otrzymał pismo od powoda z dnia (...) r. zawierające wezwanie – w terminie do (...) r. – do zwrotu mienia po (...) tj. wszystkich przedmiotów znajdujących się w mieszkaniu zmarłego, wszystkich dokumentów, pamiątek rodzinnych, książek, pieniędzy, dokumentów bankowych i ubezpieczeniowych.

W dniu(...) r. pozwany otrzymał pismo od powoda z dnia (...) r. zawierające wezwanie, aby w terminie 7 dni zwrócił bezprawnie zagarnięte pieniądze z kont (...).

W dniu (...) r. pozwany otrzymał pismo od pełnomocnika powoda z dnia(...) r. zawierające przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty (...)zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia (...)r., w terminie 7 dni, ze wskazaniem, że wezwanie dotyczy pieniędzy pobranych bez podstawy prawnej z konta bankowego(...)

(k.(...): pisma powoda do pozwanego z (...) r., (...) r., (...) r. z potwierdzeniem odbioru).

Na skutek zawiadomienia powoda z dnia (...) r. pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w (...), KPP w (...) prowadziła dochodzenie o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w sprawie podejrzenia przywłaszczenia w dniach (...) r., w (...), mienia po zmarłym (...)w postaci pieniędzy w kwocie (...) zł na szkodę powoda i pozostałych spadkobierców. Dochodzenie to zostało umorzone postanowieniem z dnia (...) r., a to wobec stwierdzenia (art. 17 § 1 pkt 6 kpk) przedawnienia karalności.

(akta (...) PR w(...):

k. (...) – pismo powoda z (...) r.;

k.(...) – postanowienie z (...) r. o umorzeniu dochodzenia).

Przed Sądem Rejonowym w (...) toczyło się, pod sygn.. I C (...), postępowanie z powództwa (...) przeciwko (...) o wydanie szeregu rzeczy ruchomych (wyszczególnionych w żądaniu pozwu), które wg twierdzeń pozwu pozwany miał sobie bezprawnie przywłaszczyć z masy spadkowej po (...). Sąd Rejonowy w(...) prawomocnym wyrokiem z dnia(...) r. oddalił to powództwo (pkt I) i zasądził (pkt II) od (...) na rzecz (...) zwrot kosztów procesu w kwocie (...)zł.

Sąd Rejonowy uznał, że powód miał legitymację czynną wynikającą z tzw. czynności zachowawczych (art. 209 w zw. z art. 1035 kc) jednak nie udowodnił (art. 6 kc), aby ruchomości objęte pozwem wchodziły w skład masy spadkowej po (...). W szczególności Sąd ustalił (co do ruchomości będących wyposażeniem lokalu mieszkalnego), że mieszkanie w którym przed śmiercią zamieszkiwał(...) stanowił własność (...), który kupił je wraz z pełnym wyposażeniem w meble, sprzęt AGD od (...). (...) wraz z żoną przeprowadzili się do tego mieszkania z ich mieszkania znajdującego się w tym samym bloku na ok. 10 lat przed śmiercią z uwagi na stan zdrowia. Mieszkanie, które wcześniej zamieszkiwali było przez nich, początkowo wynajmowane studentom, a w(...) r. zostało sprzedane wraz z częścią wyposażenia.

(akta i C (...) SR w(...), a w szczególności:

k. (...) – pozew z (...) r.,

k. (...): prawomocny wyrok z (...) r. z uzasadnieniem).

Żona (...), (...), była siostrą dziadka macierzystego pozwanego. Matka pozwanego,(...), jako dziecko była wzięta na wychowanie przez (...), która później wyszła za mąż za (...). Nie doszło do „sformalizowania” (np. adopcji) tych relacji rodzinnych.

(k. (...): zeznania pozwanego,

k. (...): zeznania świadka (...),

k. (...): zeznania świadka (...).

Prawomocnym wyrokiem SR w (...) z dnia(...) r., XK (...), matka pozwanego (...) została uznana winną i skazana za przestępstwo z art. 284 § 2 kk polegające na tym, że w miesiącu grudniu(...) r., przyjęła od (...) i (...) pieniądze w kwocie(...) zł na wykup udziałów (...), które nabyła w miesiącu (...) r., zaś w (...) r. zbyła 66 udziałów (...) za kwotę (...) zł, a następnie nie zwróciła kwoty (...) zł pobranych od(...) i (...) na wykup udziałów (...) dokonując przywłaszczenia powierzonych jej pieniędzy i nie zwracając ich w/w na ich prośby .

Pozwany ratalnie, w całości, spłacił(...) i (...) zobowiązanie swojej matki (...) wynikające z powyższego wyroku.

(k. (...): odpis wyroku SR w (...)z dnia (...)r., X K (...)

k. (...): pisemne oświadczenia (...) i(...)z dnia (...) r., (...)r., (...) r. i (...) r. do SR w (...)potwierdzające spłatę zadłużenia).

Pozwany znał od dzieciństwa zmarłego w (...) r. (...) i jego żonę (...). Jak już wskazano wyżej matka pozwanego,(...), była spokrewniona z (...) i była jej tzw. „wychowanicą” od dzieciństwa. Relacje pozwanego z (...) i(...) były bardzo dobre, traktowali się jak rodzina, dla pozwanego byli oni „dziadkami”. (...) i (...) (a po śmierci (...) – sam (...)) przez ostatnie lata życia mieszkał w lokalu mieszkalnym stanowiącym własność pozwanego, mieli w nim zresztą zapewnione dożywocie. Pozwany mieszkał w pobliżu, często ich odwiedzał, opiekował się nimi, pomagał w załatwianiu bieżących spraw, woził do lekarzy, do Sanatorium. (...)zmarł nagle. Jego pogrzebem zajmował się pozwany wraz z ciotką (...)i jej mężem (...). Zasiłki z ZUS-u po śmierci (...) pobrał jego brat(...), który dał je pozwanemu na załatwienie formalności pogrzebowych. (...) przed śmiercią, mówił do członków rodziny, że wszystko po jego śmierci ma przypaść pozwanemu, nie „sformalizował” jednak tego jako swojej ostatniej woli.

Powód z bratem (...), kilkadziesiąt lat wcześniej byli ze sobą skłóceni. Potem jednak się pogodzili. Odwiedzali się nawzajem, powód przyjeżdżał i przebywał u brata (syn powoda mieszkał zresztą w (...)), był też na pogrzebie (...).

(k. (...): odpis pisma (...) w (...) z dnia (...) r. do powoda;

k.(...): pismo z(...)/ (...) z (...) r.;

k.(...) odpis protokołu z przesłuchania w charakterze świadka (...) z(...) r.;

k.(...): pismo pełnomocnika pozwanego z (...) r.;

k. (...): pisemne oświadczenie (...) i (...);

k. (...): zdjęcia rodzinne i z pogrzebu;

k. (...): zeznania świadka (...)

k. (...): zeznania świadka (...);

k. (...): zeznania świadka (...)

k.(...): zeznania świadka (...);

k. (...): zeznania świadka (...);

k. (...): zeznania świadka (...);

k. (...): zeznania świadka (...)

k. (...): zeznania powoda;

k. (...) zeznania pozwanego).

Ze spadkobierców (...), jego brat (...) jeszcze w dniu (...) r., upoważnił powoda do załatwiania wszelkich spraw związanych ze śmiercią(...)i jego majątkiem między innymi w ZUS-ie, Sądach i „innych instytucjach”. Wystąpił też z wnioskiem – z dnia (...) r. – o zwolnienie z kosztów sądowych i przyznanie adwokata z urzędu do sprawy, którą zamierza wytoczyć przeciwko pozwanemu o bezprawne zagarnięcie mienia po zmarłym(...). Postanowieniem z dnia (...) r., I Co (...), Sąd Okręgowy w(...) uwzględnił ten wniosek w części dotyczącej zwolnienia (...) od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

(k. (...)) pełnomocnictwo – oryginał – z (...) r.;

akta I Co (...) SO w (...),

k. (...) – wniosek z(...)

k.(...) – postanowienie Sądu z (...).

Z pozostałych spadkobierców (...), to (...), (...) i (...) jednoznacznie oświadczyli, że nie chcą od pozwanego i zrzekają się swoich roszczeń na rzecz pozwanego, zaprzeczyli aby zrzekli się swoich roszczeń na rzecz powoda.

(...) (obecnie (...)) potwierdziła, że upoważniła powoda do zajmowania się sprawami spadkowymi, zrzekła się swoich udziałów na rzecz powoda i sprzeciwia się, aby coś z masy spadkowej przypadło pozwanemu.

(...) nie składała oświadczeń w tym przedmiocie.

(...) (obecnie (...)) nie pamiętała, czy upoważniła powoda do spraw spadkowych i oświadczyła, że co do ruchomości spadkowych nie ma żadnych roszczeń; nie oświadczyła się w sposób kategoryczny, że rezygnuje ze swoich roszczeń dotyczących wierzytelności objętych pozwem.

(...)i (...) oświadczyli, że nie upoważniali powoda do spraw spadkowych, nie wyrazili w sposób kategoryczny, iż rezygnują ze swoich roszczeń dotyczących wierzytelności objętej pozwem.

(k. (...): zeznania świadka(...);

k. (...): zeznania świadka (...);

k. (...): zeznania świadka (...)

k.(...): zeznania świadka (...);

k. (...): zeznania świadka (...)

k. (...): zeznania świadka (...)

k. (...): zeznania świadka (...).

Ustaień faktycznych Sąd dokonał w oparciu o dowody przytoczone przy poszczególnych fragmentach stanu faktycznego. Dowody z dokumentów urzędowych nie były kwestionowane przez strony, a ponieważ nie wzbudziły wątpliwości Sądu uznano je za wiarygodne i poczyniono na ich podstawie ustalenia faktyczne stosownie do dyspozycji art. 244 § 1 kpc. Prawomocny wyrok skazujący wydany przez SR w (...) w dniu (...) r., X K (...) ma w niniejszym postępowaniu moc wiążącą stosownie do art. 11 kpc. Pozostałe, wskazane w uzasadnieniu, prawomocne orzeczenia Sądów są wiążące w zakresie objętym dyspozycją art. 365 § 1 kpc. Pozwany, w piśmie procesowym z dnia (...)r. (k.(...)), zakwestionował autentyczność przedłożonych przez powoda niepotwierdzonych kopii dokumentów prywatnych zawierających oświadczenia części spadkobierców (...) (k. (...), jak też k.(...)) wnosząc, aby powód dołączył ich oryginały. Ponieważ powód dołączył (k.(...)) jedynie oryginał oświadczenia(...) to ten dokument prywatny Sąd uznał za wiarygodny i poczynił na jego podstawie ustalenia stosowne do dyspozycji art. 245 kpc, zaś pozostałe, złożone w niepotwierdzonych kopiach oświadczenia pominięto. Autentyczność pozostałych dokumentów prywatnych złożonych przez strony nie była kwestionowana, stąd też Sąd uznał je za wiarygodne i poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne stosownie do dyspozycji art 245 kpc. Dowody z osobowych źródeł dowodowych (zeznania świadków i stron) posłużyły do ustalenia faktów istotnych dla sprawy, odnośnie których były one zgodne zarówno ze sobą, jak i z treścią dowodów z dokumentów uznanych za wiarygodne, tworząc w sumie spójną i logicznie uzupełniającą się całość.

Sąd zważył co następuje:

I. W przedmiotowej sprawie jest poza sporem, że pozwany po śmierci (...) a więc już po wygaśnięciu posiadanego pełnomocnictwa (art. 101 § 2 kc) wybrał kwotę objętą żądaniem pozwu – tj. (...) zł – ze środków należących do zmarłego mocodawcy. Pozwany nie należy do kręgu spadkobierców (...) i tym samym nie miał (i nie ma) tytułu prawnego do środków finansowych objętych żądaniem pozwu. Środki te weszły, z chwilą śmierci spadkodawcy, w skład spadku po(...) (art. 922 § 1 kc) i stanowią współwłasność w częściach ułamkowych jego spadkobierców (art. 1035 kc). Pozwany jest więc bezpodstawnie wzbogacony – w rozumieniu art. 405 kc – kosztem spadkobierców (...)

Powód jest jednym z spadkobierców (...) (jego udział w sadku wynosi (...)) i tym samym ma on legitymację czynną do dochodzenia od pozwanego przedmiotowego roszczenia w oparciu o tzw. czynności zachowawcze (art. 209 kc w zw. z art. 1035 kc). Co do zasady (jak to przekonująco wyjaśnił SN w wyroku z 27.06.2017 r., II CSK 15/17) powód ma tu samodzielną legitymację procesową do dochodzenia całej wierzytelności objętej żądaniem pozwu. Niesporne w doktrynie i judykaturze jest, że konstrukcja upoważnienia każdego współwłaściciela do wszystkich czynności zachowawczych nie opiera się na przedstawicielstwie ustawowym, lecz na wzajemnej reprezentacji interesów jednych współwłaścicieli przez drugich (zob. J. Gudowski [w:] „Kodeks cywilny. Komentarz Tom II własność i inne prawa rzeczowe”, Wydanie II, teza 1 do art. 209 i przytoczona tam uchwała SN z 15.09.1960 r., I Co 16/60, OSN 1961/2/31).

Wierzytelność objęta żądaniem pozwu ma charakter pieniężny, a przez to podzielny (art. 379 kc). Jak wynika z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, część spadkobierców(...)w sposób stanowczy i jednoznaczny oświadczyła, że nie chce swojego udziału w przedmiotowej wierzytelności, który powinien przypaść pozwanemu. Są to następujący spadkobiercy, posiadający w sumie udział we współwłasności w wysokości (...) części:

- (...)

- (...);

- (...)

Powyższe (wraz z faktem, że powód nie jest przedstawicielem ustawowym pozostałych spadkobierców lecz jedynie reprezentuje ich interesy) oznacza, że kwota objęta żądaniem pozwu powinna być odpowiednio ((...) z (...) zł) pomniejszona tj. o kwotę (...) zł i wynosić(...) zł. Przy podzielnym charakterze dochodzonej w pozwie wierzytelności, wzajemnej reprezentacji przez powoda interesów pozostałych współwłaścicieli (spadkobierców) oraz jednoznacznym stanowisku części spadkobierców co do przedmiotu tego procesu, nie ma podstaw prawnych do zasądzenia na rzecz

powoda całej wierzytelności objętej żądaniem pozwu, skoro część uprawnionych spadkobierców jednoznacznie i stanowczo rezygnuje (na rzecz pozwanego) ze swojego prawa podmiotowego.

Od wskazanej wyżej kwoty (...)zł należy odjąć też kwotę (...)zł z uwagi na zasadność zgłoszonego w odpowiedzi na pozew zarzutu potrącenia (art. 498-499 kc). Pozwany jest bowiem wierzycielem powoda co do tej kwoty i ma na to tytuł wykonawczy w postaci pkt II wyroku SR w (...) z dnia (...) r., I C(...). Pozostaje w związku z tym do zasądzenia różnica w kwocie (...) zł. Odsetki ustawowe z tytułu opóźnienia (art. 481 § 1 i 2 kc) należą się tu powodowi od dnia (...) r., zaś dalej idące żądanie pozwu nie mogło być, w tym zakresie, uwzględnione z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia (art. 117 § 1 i 2 kc w zw. z art. 118 kc) części odsetek; odsetki z tytułu opóźnienia są bowiem świadczeniem okresowym i przedawniają się z upływem 3 lat.

Zarzut obronny pozwanego oparty o art. 5 kc nie mógł być, w stanie faktycznym sprawy, uwzględniony. Powód dochodząc niniejszym pozvem przedmiotowej wierzytelności od pozwanego nie czyni ze swojego prawa użytku sprzecznego z zasadami współżycia społecznego. Pozwany niewątpliwie żył w dobrych relacjach ze zmarłym (...) i był przez niego darzony zaufaniem (dlatego też zapewne otrzymał od niego pełnomocnictwo do środków finansowych). (...) wyrażał rzeczywiście w obecności części rodziny wolę, aby jego majątek przypadł pozwanemu; woli tej jednak nie sformalizował (nie urzeczywistnił) w postaci testamentu, o czym pozwany doskonale wiedział. Sekwencja zdarzeń istotnych dla sprawy przebiegała szybko: w dniu (...)r., nagle, zmarł (...), zaś pozwany zaraz potem, w dniach (...) r., pobrał wszystkie środki finansowe zmarłego nie informując Banku o fakcie śmierci mocodawcy i niewątpliwie wiedząc, że w związku ze śmiercią mocodawcy jego upoważnienie wygasło oraz, że nie ma tytułu prawnego do tych środków finansowych. Jako osoba bliska i od dzieciństwa związana z (...) pozwany musiał też sobie zdawać wówczas sprawę, że są potencjalni spadkobiercy (...), którzy upomną się o przedmiot niniejszego procesu. Tak się też zresztą stało, bo już najpóźniej od dnia (...) r. pozwany zaczął otrzymywać sformalizowane wezwania dotyczące wydania przedmiotu sporu. Sąd nie miał tu wątpliwości, że w realiach sprawy zachowanie pozwanego nie zasługiwało na ochronę zawartą w art. 5 kc. W sprawie nie ma też przeszkód do uwzględnienia powództwa wynikających z art. 409 kc. W toku procesu pozwany nie podniósł żadnych faktów, które wskazywałyby, że nie jest już wzbogacony w rozumieniu art. 409 kc (co istotne, przepis ten dotyczy jedynie tzw. „bezproduktywnego” zużycia lub utraty korzyści uzyskanej bez podstawy prawnej), a ponadto – w świetle wskazanych wyżej okoliczności dotyczących zastosowania art. 5 kc – nie sposób byłoby przyjąć dobrą wiarę po stronie pozwanego przy ewentualnym „bezproduktywnym” wyzbyciu się korzyści.

Z powyższych względów orzeczono jak w pkt I i II wyroku w oparciu o przywołane przepisy.

II. Zważywszy na relację pomiędzy kwotą objętą żądaniem pozwu, a kwotą zasądzoną w wyroku uznać należy, że powód „wygrał” proces w 58%. Koszty procesu wyniosły 6.417 zł i złożyły się na nie koszty poniesione przez powoda – 1000 zł (część opłaty od pozwu; od pozostałej części – k. (...) - powód był zwolniony) oraz koszty poniesione przez pozwanego w postaci „taryfowego” wynagrodzenia pełnomocnika z opłatą od pełnomocnictwa – 5.417 zł. Zważywszy na wynik sprawy, mając też na uwadze zasady słuszności leżące u podstaw stosowania art. 100 kpc, Sąd postanowił – w pkt IV – koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znieść. O brakującej części opłaty od pozwu, należnej Skarbowi Państwa, orzeczono w pkt III wyroku, na podstawie art. 113 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj.: Dz. U. 2019 poz. 785, ze zm.) w zw. z art. 100 kpc. Od pozwanego ściągnięciu podlega tu kwota 1308 zł będąca różnicą pomiędzy kwotą 2.308 zł (5% z 46.155,40 zł) i kwotą 1000 zł (część opłaty uiszczona przez powoda). Od powoda ściągnięciu podlega reszta brakującej opłaty (3.948 zł – 1000 zł – 1308 zł) w kwocie 1.640 zł.

Z:

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;
2. kal. 2 tygodnie.

R.. 28.01.2020 r.